

4^e zondag vasten (c-cyclus) 29-30 maart 2025

— decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: 't Is vasten ... dus mag het wat soberder; dus geen aperitief

DREMPELITURGIE *(beginnend achteraan – halte voor het altaar)*

Welkom:

Op weg naar Pasen houden wij onszelf een spiegel voor.
Wij nemen ons voor om hier of daar een nieuwe weg in te slaan
maar weten ook dat we gemakkelijk vervallen in oude gewoontes.
Daarom komen wij in alle bescheidenheid deze viering binnen
en vertragen op de drempel tussen twijfel en vertrouwen,
vanuit het geloof dat God ons ook in onze kwetsbaarheid nabij wil zijn,
omdat God een eindeloos barmhartige God is.

Lied: Hoe is uw naam (ZJ 566) strofe 1

Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.

Inleiding op de lezingen:

Op deze vierde zondag van de veertigdagentijd
schetst de Schrift een beeld van Gods barmhartigheid:
het volk in de woestijn eet voor het eerst de vruchten van hun eigen land,
en Jezus vertelt een parabel over een zoon die tot inkeer komt
en een vader die zijn beide zonen ondanks hun tekorten welkom heet
- óók de andere zoon die zich opwindt over zijn vaders mildheid.
Zo worden ook wij aangespoord om nieuwe kansen te geven én te vragen
in naam van een God die zegt: 'Ik zal er zijn voor u'.

Lied: Hoe is uw naam (ZJ 566) strofe 2

Eeuwige God, wij willen U zien,
geef ons vandaag een teken van liefde.

Gebed om ontferming:

God van barmhartigheid,
U schenkt ons steeds weer nieuwe kansen,
ook als we de slaaf geworden zijn van onze verlangens
of ons laten verblinden door onze jaloezie.
Wij bidden U: leer ons af te zien van bezit en genot,
wakker de vreugde en mildheid in ons hart aan
en ga ons voor op de weg van barmhartigheid zonder grenzen.
Kom bij ons aanwezig, God, nu wij ons tot U keren,
en ontferm U ook vandaag over ons.

Lied: Hoe is uw naam (ZJ 566) strofe 3

Want wat de hemel is voor de aarde,
dat is uw liefde voor hen die geloven.

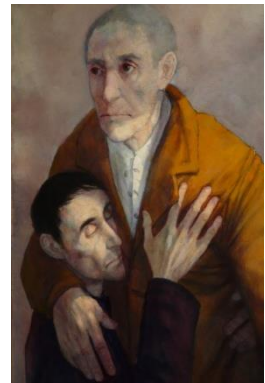
Besluit van het drempelgebed:

Moge de barmhartige God zich over ons ontfermen,
ons voorgaan op de weg van bekering
en ons geleiden naar het licht van Pasen.

Kruisteken en genadewens

→ **vanaf de sedes (lezenaar)**

→ **vervolg zie: Openingsgebed**

ofwel: KLASSIEKE SCHEMA

Lied: Als God ons thuisbrengt (ZJ 922)

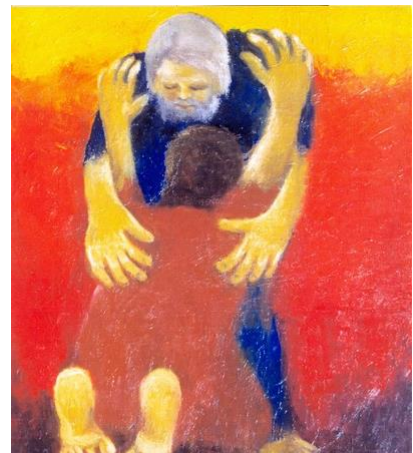
https://www.youtube.com/watch?v=h3uF_3lrL3M

**Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn.**

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen."
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde. **Als God ons...**

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid, zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij t'rug met zijn schoven.
Als God ons...

Welkom:

We krijgen vandaag de parabel van de verloren zoon te horen,
die we misschien beter
de parabel van de barmhartige vader zouden noemen.
Want die vader is zo vol liefde, dat hij aan zijn zoon
- ondanks het verdriet dat die hem heeft aangedaan -
het gevoel van 'welkom thuis' wil geven. Een hoopvolle boodschap !
Een parabel over u en mij, en over onze God.

Zijn hele leven onderhield de oudste zoon daarentegen de Thora,
het woord van leven.

Maar hij was niet in staat Pasen, Leven, te vieren.

Zijn teruggekeerde verloren broer kon hij geen plaats geven.

In wie van de twee broers je jezelf het meest herkent,
- in de rebelse avonturier of in de brave Hendrik, -
dat doet er eigenlijk weinig toe.
God blijft naar ieder van ons uitzien
en sluit ons in zijn liefdevolle armen als we naar Hem terugkeren.
Welke levenskeuzes we ook maken,
het belangrijkste is dat we (mogen) thuiskomen bij de Vader.

Hoopvolle boodschap + gebed om ontferming:

Een bekende spreker toonde aan zijn toehoorders een briefje van € 50
vóór hij zijn conferentie begon en vroeg: 'Wie heeft dit graag?'
Iedereen stak zijn hand op.

Toen zei hij:

'Ik ga dat briefje van € 50 aan iemand van jullie geven.

Maar laat mij er eerst nog wat mee doen.' Hij verkreukelde het biljet en vroeg: 'Wie wil dit briefje nog?' De handen gingen in de lucht.

'Goed, akkoord! Maar wat zeg je als ik er dit mee doe?'

Hij gooide het biljet op de grond, vertrappelde het zo erg met zijn voeten, dat het helemaal besmeurd was. Toen vroeg hij: 'Wie wil dit biljet nog?'

Vanzelfsprekend stak iedereen de hand op!

Toen zei hij:

'Vrienden, onthoud uit wat ik met dit briefje gedaan heb, deze les.

Je wilt dat briefje nog altijd.

Omdat het besmeurd is, is het niet van waarde veranderd.

Meerdere keren in uw leven wordt je gekrenkt, afgeschreven,
vertrapt door de mensen, of door de gebeurtenissen in je leven
dooreen geschud ...dan heb je de indruk dat je niets meer betekent.

Maar in de ogen van wie je liefhebben ben je niet veranderd .

Welnu, de waarde van een mens hangt niet af van wat je doet of niet doet.

Je kunt altijd herbeginnen en uw doel bereiken omdat je in wezen blijft wie je bent.'

God schrijft nooit iemand af. Vertrouwvol mogen we bidden: Heer, ontferm U...

Of:

Heer, niettegenstaande we onszelf christenen noemen,

gaan we toch dikwijls wegen op die niet de uwe zijn.

U laat ons begaan en dwingt ons niet,

maar staat ons telkens weer geduldig op te wachten.

Omdat we vaak eigenwijs zijn, vragen wij:

Heer, ontferm U over ons.

Christus, U hebt ontelbare keren aan mensen die in de fout gingen,
vergeving geschonken, zonder enig verwijt, met alleen de boodschap:
doe het in de toekomst beter.

Zo mild gedragen wij ons meestal niet tegenover anderen.

Daarom vragen wij:

Christus, ontferm U over ons.

Heer, ons leven is inderdaad niet altijd allemaal rozengeur en maneschijn,
maar in feite hebben we niets tekort.

Toch zijn we vaak jaloers op anderen die eens iets extra te beurt valt.

We klagen zo gemakkelijk, veel meer dan dankbaar te zijn.

Daarom vragen wij:

Heer, ontferm U over ons.

Openingsgebed:

Barmhartige en liefdevolle God,
U wil mensen weg leiden uit een dor land
naar een vruchtbare bodem waar het goed om leven is.
Sta niet toe dat wij onszelf laten verblinden door genot,
doe ons in verzet komen wanneer enkelingen alles naar
zich toe halen en laat ons anders omgaan met elkaar en
met de aarde naar het voorbeeld van Jezus, uw Zoon en
onze broeder – amen.

Bij de lezingen:

De lezingen vandaag spreken over verzoening.
In de eerste lezing worden we aangespoord om, naar het voorbeeld van Christus,
ons te verzoenen met God en met elkaar.
En in de parabel van het evangelie krijgen wij een nieuwe kijk op God,
die als een goede vader woorden van verzoening spreekt
en volop ruimte geeft aan zijn beide zonen.

Eerste lezing: Uit het boek Jozua (Joz. 5, 9a. 10-12)

- 9 In die dagen sprak de Heer tot Jozua:
'Vandaag heb Ik de smaad van Egypte van u afgewenteld.'
10 Terwijl de Israëlieten in Gilgal gelegd waren,
vierden zij Pasen op de veertiende dag van de maand,
in de avond, in de vlakte van Jericho.
11 En de dag na Pasen, juist op die dag,
aten zij ongezuurd brood en geroosterd graan
dat uit het land zelf afkomstig was.
12 De volgende dag hield het manna op;
ze konden nu eten wat het land opbracht.
Voortaan kregen de Israëlieten geen manna meer;
gedurende dat jaar aten zij datgene wat Kanaän opbracht.

Tussenzang: Psalm 34 (33) 2-3, 4-5, 6-7

refrein: Let op en bemerk hoe genadig de Heer is.

De Heer zal ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt mij steeds op de lippen.

Mijn geest is fier op de gunst van de Heer,
laat elk die het hoort zich verheugen.

Verheerlijkt de Heer te zamen met mij
en laat ons eendrachtig zijn Naam vereren.

Ik ging tot de Heer en Hij heeft mij verhoord,
Hij heeft mij gered uit al wat ik vreesde.

Verlaat u op Hem, dan wordt ge gelukkig,
want Hij stelt u niet teleur.

Die roepen in nood, naar hen luistert de Heer
en redt hen uit hun ellende.

Tweede lezing: (2 Kor. 5, 17-21)

Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinthe

Broeders en zusters

17 Zo is dus iemand die in Christus is, een nieuwe schepping:
het oude is voorbij, het nieuwe is er al.

18 En dit alles komt van God,
die ons door Christus met zich heeft verzoend
en ons de dienst van de verzoening heeft toevertrouwd.

19 Ja, God heeft in Christus de wereld met zich verzoend
zonder de mensen hun overtredingen aan te rekenen,
en ons heeft Hij de boodschap van de verzoening toevertrouwd.

20 Wij zijn dus gezanten van Christus,
alsof God zelf u oproept door ons woord.

Wij smeken u in Christus' naam:
laat u met God verzoenen!

21 Hem die geen zonde heeft gekend,
heeft God voor ons tot zonde gemaakt,
opdat wij door Hem Gods gerechtigheid zouden worden.

Lied: Barmhartige Heer (ZJ 316)

<https://www.youtube.com/watch?v=wOEv8tKIRmU>

Refr.: Barmhartige Heer, genadige God.
Barmhartige Heer, genadige God.

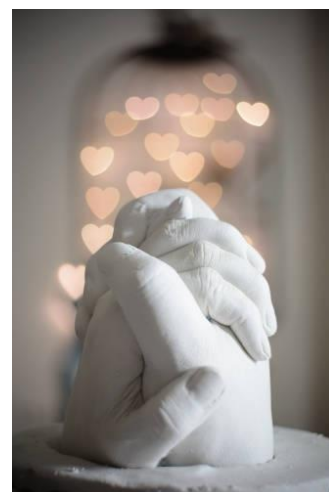
Ja, wat de hemel is voor de aarde,
dat is zijn liefde voor hen die geloven.

Zover als het Oosten van het Westen vandaan is,
zover van ons af werpt Hij al onze zonden.

Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten
dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde.

Mensen, hun dagen zijn als het gras,
zij bloeien als bloemen in het open veld.
Dan waait de wind en ze zijn verdwenen.

Maar duren zal de liefde van God
voor allen die zijn verbond bewaren,
zijn woord behartigen en het volbrengen.

Evangelie: (Lc. 15, 1-3. 11-32)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

1 In die tijd kwamen alle tollenaars en zondaars telkens naar Jezus luisteren.

2 De farizeeën en Schriftgeleerden spraken daar schande van en zeiden:
`Die man ontvangt zondaars en eet met hen.'

3 Maar Hij vertelde hun deze gelijkenis:

11 `Iemand had twee zonen.

12 De jongste zei tegen zijn vader:
`Vader, geef mij mijn deel van de erfenis.'

En hij verdeelde zijn vermogen onder hen.

13 Niet lang daarna vertrok de jongste zoon met al zijn bezit naar een ver land, waar hij het verkwaam in een losbandig leven.

14 Toen hij alles opgemaakt had, kwam er een zware hongersnood over dat land en ook hij begon gebrek te lijden.

15 Hij zwierf rond tot hij in dienst trad bij een van de inwoners van dat land; die stuurde hem het veld in om varkens te hoeden.

16 Graag had hij zijn honger gestild met het voer dat de varkens aten, maar niemand gaf hem wat.

17 Toen kwam hij tot zichzelf en zei:
`Zoveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed, en ik verga hier van de honger!

18 Ik ga terug naar mijn vader.
Ik zal hem zeggen:

Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u;

19 ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten, behandel me als een van uw dagloners."

20 En hij ging terug naar zijn vader. Toen hij nog ver van huis was, zag zijn vader hem al en werd ontroerd; snel liep hij op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem.

21 `Vader," zei de zoon tegen hem, `ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u;

ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten."

22 Maar de vader zei tegen zijn slaven:

`Haal vlug de mooiste kleren en trek ze hem aan, doe een ring aan zijn vinger en schoenen aan zijn voeten.

23 Haal het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren,

24 want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden."

En het feest begon.

25 Maar zijn oudste zoon was nog op het land.

Toen hij naar huis kwam, hoorde hij muziek en dans.

26 Hij riep een van de knechten en vroeg wat er te doen was.

27 Die antwoordde:

`Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem gezond en wel terug heeft."

28 Toen werd hij kwaad en hij wilde niet binnenkomen.

Daarop kwam zijn vader naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen.

29 Maar hij gaf zijn vader ten antwoord:

`Ik dien u nu al zoveel jaren en nooit heb ik een gebod van u overtreden, maar mij hebt u nog nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren.

30 Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen met hoeren heeft verbrast, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht."

31 Maar hij zei :

`Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat ik heb is van jou.

32 We moeten feestvieren en blij zijn, want die broer van je was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden." '

Overweging(en):

Er zijn zo van die evangeliieverhalen...

We kennen dat al, zeggen we, en we luisterden maar met een half oor.

We kennen de strapatsen van de jongste zoon, die zijn erfenis vroegtijdig int, zijn vermogen verbrast met feesten en andere vaak overroepen pleziertjes en die op de lange duur in het sukkelstraatje van armoede terecht komt. Hij doet nog pogingen om eruit te geraken, door varkens te hoeden, godbetert. Maar het lukt hem niet. Beschaamd en met hangende pootjes besluit hij naar huis terug te keren.

Het is het verhaal van spijt. Van berouw.

We kennen de nijd van de oudste zoon, in zijn opgekropte frustratie al even verloren als de jongste. Kwaad, omdat zijn vader blij is met de terugkeer van zijn broer. Hij, die zijn vader altijd trouw heeft gediend. Hij, die nooit een extraatje vroeg. Hij, altijd noest aan de slag. Een feest zat er voor hem niet in.

Hier niet direct een verhaal van spijt. Al helemaal niet van berouw.

En we kennen de goedhartigheid van de Vader. Hij, die dag en nacht in de weer is, uiteindelijk niet voor zichzelf, maar voor z'n jongens. Dat ze niets tekort zouden hebben. Hij, die niets liever zou willen dan dat alles z'n harmonieuze verloop zou kennen, dat zijn zonen het bedrijf in handen zouden nemen. Hun vragen en zorgen met hem zouden bespreken. Dat Hij z'n vaderrol mag laten varen om uiteindelijk... vriend te worden.

We kennen dat al...

We luisterden amper.

Dat maakt dat het ons allicht niet opviel.

Er is nog iemand.

Er is een vierde persoon in het spel. Hij is amper te zien, lijkt niet veel meer dan een toevallige randfiguur, een figurant. Maar het is wel iemand die, lijkt mij, de sleutel van het verloop in de hand heeft.

Het is de knecht die de oudste zoon het nieuws komt vertellen dat z'n broer terug is. Hij heeft de bepalende rol. Want hoe vertelt hij het? Hij kent de gevoeligheden van de oudste. Hij speelt er handig op in. Een volleerd intrigant.

"Weet je wel, dat gemeste kalf, dat jij nooit gekregen hebt..., je vader heeft het laten slachten, jawel! Omdat hij hèm, je broer, gezond en wel heeft terug gekregen. Ik heb er verder niets mee te maken, ik zeg het alleen maar omdat je het zou weten..."

Hoeveel conflicten zijn er op zulke manier al niet ontstaan?

In onze eigen, kleine leefwereld en verder, in conflicten wereldwijd? Er is in Amerika een president die er zijn handelsmerk van maakt.

Sluw en geslepen insinueert de knecht datgene wat de oudste in zijn hart kan raken. Op zich geen leugens, wat in Amerika een ander verhaal is, maar hij verpest de sfeer.

Onopvallend zet hij de zoon tegen z'n vader op. En blijkbaar geniet hij er nog van ook. De snoodaard.

We moesten ons maar eens voorstellen hoe het gelopen zou zijn, had een andere knecht het nieuws gebracht. Een die niet over dat kalf begon, maar, met het hart op de juiste plaats, zelf blij was met de terugkeer van de jongste.

En hoe hij iets had gezegd als:

"Uw broer is onverwacht terug gekomen, helemaal uitgehongerd, vol spijt. En uw vader is danig content dat hij er is. Hij zal zo blij zijn van ook u te zien. Hij vroeg al naar u."

Dat zou toch, goede mensen, een heel ander verhaal geworden zijn?

Een van delen, van feest, van solidariteit, van gelukkig weerzien en van herbeginnen, zoals wij het zo dikwijls moeten doen. Mogen doen. Een verhaal van vriendschap, van warme menselijkheid, van broeder- en zusterschap. Van gemeenschap vormen, samen, wars van alle verschillen die ons kenmerken maar die ons uiteindelijk verrijken.

Maar er staat wat er staat, ook al luisterden wij maar half.

Gelukkig is de vader een goedhartig man.

Hij neemt niemand iets kwalijk, de jongste niet, want hij krijgt een feest. De oudste niet, want hij mag gelijk hoe vrolijk meedoen en krijgt er; samen met ons, nog een levensles bij: wij zijn allen broers en zussen van elkaar, de een is niet meer of minder dan de ander.

Wie hij of zij ook is; waar hij of zij ook leeft, wie hij of zij ook bemint, wat hij of zij ook deed: de vader laat z'n vaderrol varen, om vriend te worden.

Zo is God...

(Wim Seynaeve)

Na de tocht door de woestijn, zet het volk vaste voet op een vruchtbaar land. Het rantsoen van onderweg, het manna, is voorbij en zij kunnen nu eten van wat de akker voortbrengt. Dit Paasfeest vol vreugde vertelt ons **Jozua 5**. Is de bevrijding nu een feit? We weten uit ervaring dat het een moeizaam proces blijft. Ook de Bijbel beschrijft hoe men telkens hervalt in nieuwe slavernij. Profetisch nam Jezus de draad weer op vanuit een bewogenheid die ieder verraste: de Wet van binnenuit beleefd en in de praktijk gebracht. Maar zijn vrijmoedig omgaan met ieder stootte op verzet. Vandaar de **parabel van de vader met zijn zonen**. De jongste eiste zijn erfdeel op en verbraste het geld in andere oorden, de oudste bleef thuis en hield zich aan de regels. Maar als zijn jongere broer terug komt en hartelijk door vader wordt ontvangen, wil hij niet mee aan tafel. (**Lc 15**).

Herkennen wij onze huidige wereld daar ook in?

De houding van de jongste zoon die opeist om er nadien alles door te jagen, kan je zowel leggen op corrupte regimes in Afrika of elders als op het inhalige Europa met zijn (neo)koloniaal beleid, op de 'verscheurde staten van Amerika'. Het onrecht is groot. Is er een weg terug uit zo'n zwaar verleden? Heeft men zijn lesje geleerd?

En de oudste zoon die denkt in orde te zijn maar neerkijkt op zijn broer, kan je die vergelijken met de internationale gemeenschap die overal zijn zegje over heeft maar niet wil tegemoet komen aan hen die brokken hebben gemaakt?

De tafel waar beiden naast elkaar kunnen zitten is morgen nog niet geïnstalleerd en toch zijn we tot dit feest uitgenodigd. **De barmhartige Vader komt naar buiten om zijn oudste zoon te halen, de bevrijding van Pasen kan alleen maar gevierd worden als iedereen er bij mag zijn.**

In het campagneverhaal over Oeganda krijgen we een staaltje van het inhalige Europa en de corrupte plaatselijke overheid. Terwijl de pesticiden in Europa zijn verboden, voeren we ze uit naar Afrika zoals we trouwens ook doen met afgedankte auto's en kleding.

In Kitagwenda, een streek in Oeganda, deelde de overheid de herbicide met glyfosaat gratis uit aan de boeren, met rampzalige gevolgen voor de bodem en een negatieve impact op de koffieproductie. Maar de boeren kwamen tot het besef aan welk kwaad ze meewerkten. Ze kwamen in actie en wilden volledig van chemicaliën afstappen. Broederlijk Delen wil dat mensen zich kunnen voeden met was het eigen land voortbrengt en gezond mogen leven (1ste lezing).

Terugkeren op een verkeerde weg: het is zoals de jongste zoon in het evangelie, die tot inkeer komt, en terug stapte naar zijn vader. Het gulle onthaal, dat hij niet had verwacht, moet ons aansporen om eenzelfde houding aan te nemen voor elke stap terug die ook op onze dagen veel moet vraagt.

Laat ons niet zoals de oudste zoon verschuilen achter onze 'lange staat van dienst' en onze wetenschappelijke expertise om dit weg te wuiven en ons te distantiëren van hen die een andere weg zijn gegaan. We willen niet meedoen met het concurrentie-denken tussen landen en werelddelen. Aan de lange wereldtafel, waar we broederlijk naast elkaar mogen zitten en het leven vieren, mag niemand geweerd worden. Hoe utopisch dit

op dit moment ook moge lijken, dat is de enige toekomst waar we naar kunnen uitzien.
Met uw geldelijke bijdrage vandaag maak je dat ook mee mogelijk.
(Jan De Roeck – liturgiemap Broederlijk Delen 2025)

Wij worden geroepen om open en mild te zijn
en mee te werken aan een wereld waarin iedereen meetelt.
Hoe we dat kunnen doen,
wordt kernachtig uitgedrukt in de volgende boeddhistische wijsheid:
'wanneer je meer hebt dan je kunt gebruiken,
bouw dan geen hoger hek maar koop een langere tafel'.
Laat ook ons werk maken van langere tafels
en niet van hogere hekken rondom mensen. (naar de map van BD)

De verloren zoon in ons

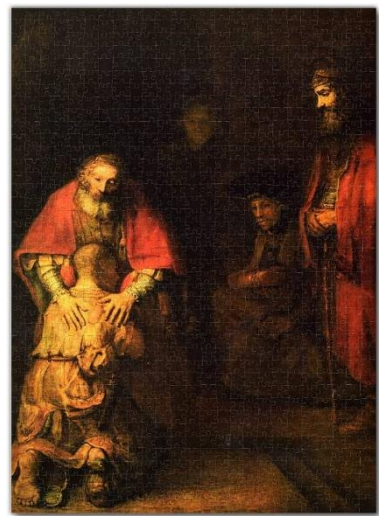
In iedere liefde komt een moment
dat je bij mekaar niets meer te bewonderen hebt.
Wonden van té harde woorden en misbruikt vertrouwen
worden zelfs door de tijd amper geheeld.
Hooggespannen verwachting werd bittere ontgoocheling.
Aanbidding werd haat.

Uitpraten helpt niet meer: je kent mekaar al door en door.
Gebreken zijn niet meer te verbergen.
Van de idealen en de dromen
is alleen wat naakte schamelheid overgebleven.

En misschien heel diep van binnen de vraag
die men niet meer stellen durft:
zou jij nu nog van mij willen houden?

In elke liefde komt dat cruciale moment
waarop een mens heel diep moet kiezen:
ofwel geef je het kwaad een kans
ofwel geef je mekaar een kans.
Vergeven heet dat dan:
mekaar aanvaarden zoals je maar bent
en niet meer zoals je zou moeten zijn.

Zo heeft God de wereld liefgehad.
(naar Carlos Desoete)

Het gebeurt nog elke dag:
kinderen lopen van huis weg,
lappen de ouderlijke raad aan hun laars,
bouwen hun eigen leventje
en lopen in zeven sloten tegelijk.

Het gebeurt nog elke dag:
mensen hebben hun straf uitgezeten,
horen de gevangenisdeur
achter zich dichtvallen
en vinden nergens een open deur,

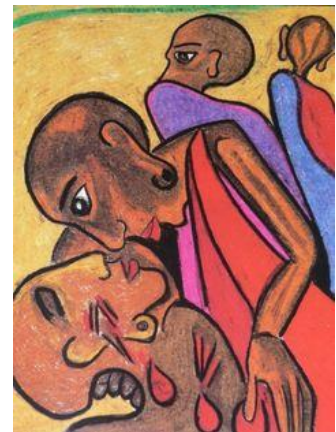

niemand die vergeeft en vergeet.

Het gebeurt nog elke dag:
omwille van de eer
en de goede naam van de familie
worden broers en zussen afgeschreven,
geschrapt van de verjaardagskalender.

Het gebeurt nog elke dag:
mensen proberen een weg te zoeken,
doen domme dingen en verdwalen.
Ze zoeken barmhartige vaders,
maar vinden slechts 'enghartige' broers. (naar Peer Verhoeven)

In dat aloude verhaal
van de vader met zijn twee zonen
herkennen we ons misschien
zowel in de jongste
als in de oudste zoon.
We noemen het meestal het verhaal
van de verloren zoon, die terugkeerde,
ten einde raad,
en een nieuwe kans kreeg.
Maar we worden ook uitgenodigd om ons
te herkennen in de vader:
ons hart te openen voor anderen
die ons pijn en verdriet deden,
bezorgd opdat het hen goed zou gaan,
op de uitkijk staan tot we hen opnieuw ontmoeten,
zonder oordeel of wrok
en echt blij zijn omdat die zoon, die medemens,
die broer terugkeerde.

Woorden van geloof:

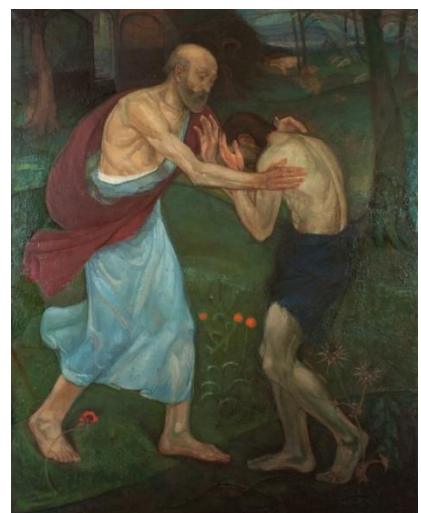
Ik geloof in God,
Schepper van hemel en aarde,
Vader van alle mensen.

Ik geloof in Jezus Christus,
die gekomen is
om te bemoedigen en te genezen,
om ons te bevrijden van alle onrecht,
om Gods vrede bij de mensen te verkondigen.

Hij heeft zich gegeven voor de wereld.
Hij is in ons midden de levende Heer.

Ik geloof in Gods Geest,
die werkzaam is
in alle mensen die er ontvankelijk voor zijn.

Ik geloof in de Kerk van Christus,
die, uitgerust met de kracht van de Geest,
gezonden is om de mensen te dienen.

Ik geloof in de vergevende liefde van God,
die de macht van de zonde zal breken
in ons en in alle mensen.

Ik geloof dat de mens zal leven
van Gods leven voor altijd. Amen.

Voorbeden: (BD)

Laat ons bidden voor vluchtelingen en asielzoekers:
dat zij zich welkom mogen voelen in onze samenleving,
dat zij bij ons een veilig en beter onderkomen mogen vinden,
en dat zij zich gewaardeerd mogen weten als een unieke mens.

Laat ons bidden voor al wie aan een betere wereld werkt:
dat zij blijven geloven in het goede werk dat zij doen,
dat zij zich gesteund mogen weten in het tastbaar maken van Gods liefde,
en dat hun voorbeeld ruim weerklank mag vinden.

Laat ons bidden voor de partnerorganisaties van Broederlijk Delen:
dat zij volharden in hun werk voor een gezondere landbouw,
dat zij bijdragen aan een verandering van systemen en structuren
en dat hun inspanningen voor hoop en toekomst mogen zorgen.

Laat ons bidden voor onszelf en onze gemeenschap:
dat wij niet verstarren in ons eigen gelijk of in 'voor wat hoort wat',
dat wij naar medemensen leren kijken met de ogen van het hart
en dat wij gastvrijheid en dienstbaarheid uitstralen.

De voorganger besluit:

God van rechtvaardigheid en verbondenheid,
verhoor ons gebed en zegen ons met uw mildheid en geduld,
vandaag en alle dagen – amen.

Lied: Tie a yellow ribbon round the old oak tree – Tony Orlando

<https://www.youtube.com/watch?v=WDFSYuXeZMQ>

*Een gevangene komt na 3 jaar vrij en komt met de bus terug naar huis.
Hij hoopt nog welkom te zijn bij zijn geliefde.
Als ik welkom ben, knoop dan een geel lint aan de oude eik waar de bus langs komt ...*

I'm comin' home, I've done my time
Now I've got to know what is and isn't mine
If you received my letter telling you I'd soon be free
Then you'll know just what to do
If you still want me, if you still want me

Whoa, tie a yellow ribbon 'round the ole oak tree
It's been three long years, do you still want me?
If I don't see a ribbon round the ole oak tree
I'll stay on the bus, forget about us,
put the blame on me
If I don't see a yellow ribbon 'round the ole oak tree

Bus driver, please look for me
'Cause I couldn't bear to see what I might see
I'm really still in prison and my love,
she holds the key
A simple yellow ribbon's what I need to set me free
And I wrote and told her please

Whoa, tie a yellow ribbon 'round the ole oak tree
It's been three long years, do you still want me?
If I don't see a ribbon round the ole oak tree
I'll stay on the bus, forget about us,
put the blame on me
If I don't see a yellow ribbon 'round the ole oak tree

Now the whole damned bus is cheerin'
And I can't believe I see
A hundred yellow ribbons round the ole oak tree
I'm comin' home
Tie a ribbon 'round the ole oak tree

Ik kom naar huis, ik heb mijn tijd gedaan
Nu moet ik weten wat ik mag verwachten en wat niet
Als je mijn brief kreeg waarin stond dat ik spoedig vrij ben
Dan weet je precies wat je moet doen
als je me nog steeds wilt

Wauw, bind een geel lint om de oude eik
Het zijn drie lange jaren geweest, wil je me nog steeds?
Als ik geen lint om de oude eik zie
dan blijf ik op de bus, vergeet ons,
geef mezelf de schuld
Als ik geen geel lint zie rond de oude eik

Buschauffeur, alsjeblieft kijk in mijn plaats
Want ik kan niet verdragen te zien wat ik zou kunnen zien
Ik zit echt nog steeds in de gevangenis en mijn liefste,
heeft de sleutel
Een simpel geel lintje is wat ik nodig heb om me te
bevrijden en ik schreef en smeekte haar alsjeblieft

Wauw, bind een geel lint om de oude eik
Het zijn drie lange jaren geweest, wil je me nog steeds?
Als ik geen lint om de oude eik zie
dan blijf ik op de bus, vergeet ons,
geef mezelf de schuld
Als ik geen geel lint zie rond de oude eik

Nu de hele verdomde bus is aan het roepen
En ik kan niet geloven wat ik zie:
Honderd gele linten om de oude eik
Ik kom naar huis
Bind een lint rond de oude eik...

Gebed over de gaven: (BD)

Barmhartige en liefdevolle God,
U nodigt ons allen uit rondom dezelfde tafel,
rondom brood en wijn die tekenen zijn van Jezus' zelfgave.
Open ons hart zodat wij meebouwen aan een gemeenschap
waarin iedereen mee aan tafel mag schuiven
en geef ons de moed om onszelf voor anderen te geven
naar het voorbeeld van Jezus, uw Zoon en onze broeder – amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, God,
om de wondere wegen die mensen voor elkaar kunnen zijn,
voor allen die U gezonden hebt
om de weg te wijzen doorheen het leven,
voor uw uitnodiging om, doorheen tekort en onvolkomenheid,
te werken aan de mens en zijn wereld.

Wij danken U om uw aanwezigheid in goede en kwade dagen,
om de Hoop en de Toekomst die U bent.
Wij danken U om de Mens Jezus,
die ons voorgaat en nabij blijft
en wiens Geest kracht is om te leven.

Daarom willen wij U danken, God,
samen met al wat bestaat op aarde en in de hemel: **heilig ...**

Heer, onze God,
U bent heilig en goed,
U hebt onze namen geschreven in uw Hand.

Geen mens zult U vergeten
dankzij Jezus Christus, de Zoon van uw genade,
die U hebt uitgezonden om tranen te drogen
van mensen die geslagen zijn,
om het hart te helen van mensen die gebroken zijn,
om Brood te worden voor vandaag en Vrede zelf te zijn.
Wij danken U
omdat U ons ruimte geeft en vrijheid schept
voor heel ons leven, ten einde toe.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:
Heer, Jezus, wij verkondigen uw dood,
en belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Heer, onze God,
zo gedenken wij Hem die weet wat lijden is
en de dood heeft gezien;
die U hebt opgewekt en een naam gegeven hebt
hoog boven alle namen:
Jezus, de Heer, is Hij, die is en blijven zal, uw Rechterhand.
Door deze Beker en door dit Brood dat wordt gedeeld
verkondigen wij Hem totdat Hij komt.

Wij bidden U,
zend ons uw Geest, die over deze aarde gaat
en maak ons tot een volk dat recht doet om gerechtigheid;
maak leven en welzijn toch groter dan oorlog en dood;
laat ons mensen zijn
die woningen bouwen voor uw stad van vrede
en breng ons thuis bij U.
Dan zal uw naam geheiligd zijn op aarde,
en uw Koninkrijk zal komen door Hem en met Hem,
met uw Geest tot in eeuwigheid. Amen.

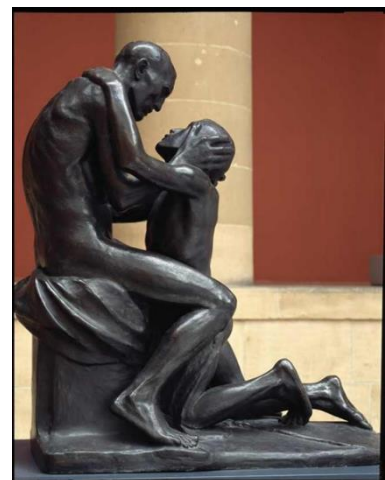
Onze Vader:

God vertrouwde zijn wereld toe aan mensenhanden.
Laten we die handen vouwen en bidden
zoals Jezus ons heeft voorgebeden:

Onze Vader,...

Wees onze hoop, Vader,
zodat wij het met elkaar uithouden,
elkaar beter begrijpen,
steunen,
niet laten vallen.
Breek ons open,
maak ons ontvankelijk voor de Geest van Jezus.
Dan zullen we hoopvol kunnen uitzien
naar de wederkomst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk....

Vredeswens:

Geef vrede, Heer, aan het hart van de mens die lijdt:
moge hij standhouden, gesterkt door hoop.

Geef vrede, Heer, aan machtszoekers en beschermers van eigen positie:
moge zij weer vertrouwen stellen in het hart van de mens.

Geef vrede, Heer, aan ons eigen hart,
laat het aanvoelen wat goed is en recht
zodat wij elkaar beschermen tegen kwaad en onrecht.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

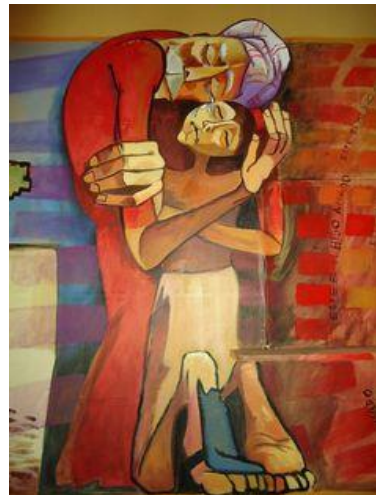
Communie

Lied: De zonden zijn vergeven (ZJ 319)

<https://www.youtube.com/watch?v=Pg-9nHHsVTo>

De zonden zijn vergeven!
Dit is een woord ten leven,
bevrijdend van de schuld.
Wat God ons ooit beloofde,
wordt nu voor wie geloofde
in Jezus' naam geheel vervuld.

't Is ook voor mij geschreven:
ook ik mag uit Hem leven
die ons genezen heeft.
Zijn liefde tot de zijnen
brengt ons met Hem in 't reine,
wij weten dat Hij ons vergeeft.

Slotgebed: (BD)

Barmhartige en liefdevolle God,
U roept ons om elkaar te aanvaarden
en om als broeders en zusters met elkaar samen te leven.
Help ons om het goede in elkaar te zien,
maak ons mild en vergevingsgezind voor elkaar
en sterk ons geloof dat wij Uw opdracht kunnen waarmaken,
vandaag en elke dag opnieuw – amen.

Zegen en zending: (BD)

Met Broederlijk Delen willen we in het verweer gaan tegen ongelijkheid,
tot iedereen meetelt.
Moge God ons helpen om die droom waar te maken
zodat wij elkaar tot zegen zijn,
en moge God ons daarin nabij zijn met Zijn zegen
in de naam van (+) de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Dessertje: 't Is vasten ... dus mag het wat soberder; dus geen dessert